

Äldste
Massimo De Feo
i de sjuttios kvorum

En lärdom från mina föräldrar

missionärerna. Efter en tid döptes vi och konfirmerades. Jag var 10 år och Alberto var 11.

När jag var 18 år bad jag pappa hjälpa till att

betala för min mission. Först sa han: "Inte en chans. Det är för mycket pengar." Men några dagar senare frågade han mig: "Vill du verkligen gå ut som missionär?" Och jag sa: "Ja. Av hela mitt hjärta." Pappa sa att han skulle hjälpa mig.

Jag förstod inte varför pappa tänkte betala så mycket pengar för min skull. Sedan insåg jag att det var för att han älskade mig. Det fick mig att tänka på Jesus Kristus offer för oss. Han betalade det högsta priset därför att han älskar oss.

När jag kom tillbaka från min mission var mamma mycket sjuk i cancer. En dag bad hon mig att lära henne hur man ber. Hon ville be för mig. Fastän hon led av smärtor tänkte hon på andra. Hon påminde mig också om Jesus. När han sonade våra synder led han av svår smärta.

Men han bad för oss.

Fastän mina föräldrar inte blev medlemmar i kyrkan i det här livet, var de goda exempel för mig. Jag är tacksam för det jag lärde mig av dem. Vi kan lära oss mycket av våra föräldrar, lärare och ledare om vi är öppna för det som de lär oss. ●

Jag växte upp i ett litet samhälle i södra Italien. Min familj var inte medlemmar i kyrkan. En dag när jag var nio år knackade två missionärer på vår dörr.

Mina föräldrar var inte intresserade av vad missionärerna hade att säga, men det var jag. Likaså min bror Alberto. Våra föräldrar lät oss fortsätta träffa